TARANGA. 7.

ततो गृहीतमौनो ऽहं राज्ञान्तिकम् उपागमं,
तत्र च श्लोकम् अपठद् द्विजः कश्चित् स्वयं कृतं । 1
तं च 'आचष्ट स्वयं राजा सम्यक् संस्कृतया गिरा,
तद् आलोक्य च तत्रस्थो जनः प्रमुदितो ऽभवत् । 2
ततः स शर्ववर्माणं राजा सविनयो ऽब्रवीत्,
स्वयं कथय देवेन कथं ते ऽनुग्रहः कृतः? । 3
तच् छ्रुत्वा 'अनुग्रहं राज्ञः शर्ववर्मा 'अभ्यभाषत,
इतो राजन् निराहारो मौनस्थो ऽहं तदा गतः । 4
ततो ऽतिविमना शेषे जाते तीव्रतपःकृशः
क्लान्तः पतितवान् अस्मि निःसंज्ञो धरणीतले । 5
उत्तिष्ठ पुत्र, सर्वं ते संपत्स्यत इति स्फुटं
शक्तिहस्तः पुमान् एत्य जाने माम् अब्रवीत् तदा । 6
तेन 'अहम् अमृतासारसंसिक्त इव तत्क्षणं
प्रबुद्धः क्षुत्पिपासादिहीनः स्वस्थ इव 'अभवं । 7
अथ देवस्य निकटं प्राप्य भक्तिभराकुलः
स्नात्वा गर्भगृहं तस्य प्रविष्टो ऽभूवम् उन्मनाः । 8

Digitized by Google